

lavest lønede Bestillingsmænd ved Statsjernbanerne et Tillæg. Mindretallet har ikke kunnet deltage i en saadan Indstilling; thi Mindretallet tror, at der er mange andre Bestillingsmænd i Landet, der kunne være lige saa uheldig stillede som de ved Statsjernbanerne og ser ikke tilstrækkelig Anledning til særlig at fremhæve disse; men for Øvrigt skal jeg, hvad denne Sag angaar, opsætte nærmere at komme ind paa hele dette Spørgsmaal, som let kan komme under Forhandling igjen, til § 25, naar den Lønningsparagraf, som erede Medlemmer her af Thinget have foreslaaet, kommer til Forhandling. — Udvalget er enig i ikke at tilraade at bevilge den forlangte Udgift til Postgaardens Ombygning. Jeg maa imidlertid bemærke, at det er for Udvalget oplyst, at man kan forvente os forelagt en ny Plan til Postgaardens Ombygning, som kun vil medføre den halve Udgift. Hvor vidt man, naar en saadan ligger for, vil finde sig foranlediget til at gaa ind paa Postgaardens Ombygning allerede i Aar, derom kan jeg ikke en Gang paa Mindretallets Begne udtale mig; jeg tror, at enkelte af Mindretallets Medlemmer ønske at gaa denne Vej; men Sagen har ikke i saa Henseende været til Behandling i Udvalget — Nr. 204 i Betænkningen, hvor der er Tale om Gaderne paa Gammelholm, ender med den Udtalelse af Flertallet, at det formener, at den gamle botaniske Haves Grund i sin hele Udstrækning i den nærmeste Fremtid vil blive overgivet til Finansministeren. Mindretallet har ikke villet deltage i denne Udtalelse, efter som Mindretallet med Hensyn til en lille Del af den nuværende botaniske Have, som affæres af den nye Gade, der vil blive lagt over Havens Grund, og som vil komme til at ligge imellem denne Gade og Charlottenborg, vil forbeholde sig at kunne give sin Billigelse til en anden Anvendelse af denne Del, end at den skulde overgives til Finansministeren og sælges. Hvad Endringsforslagene angaar, da har jeg Intet at udtale; de saa Endringsforslag, der ere stillede, ere stillede af hele Udvalget.

Notod: Jeg har kun et Par korte Bemærkninger at gjøre, og den første angaar da Udvalgets Flertals Udtalelse Sp. 330—31 i Betænkningen. Naar jeg ikke har kunnet deltage med Flertallet i denne Udtalelse, har det ingenlunde sin Grund i, at jeg er uenig i selve Udtalelsen — jeg deler tværtimod fuldstændig den samme Lante om Onskeligheden af en Sænkning af Vandsstanden i Arresø, men det er ene og alene den Form, hvori Udtalelsen her foreligger, som har afholdt mig fra at tiltræde den. — Lige over for Flertallets Indstilling til Indenrigsministeren om Lønningsforhøielse for de mindre. Lønnede Bestillingsmænd ved Statsjernbanerne, har jeg sluttet mig til Mindretallet, ikke fordi jeg ikke under disse Folk et endog skæffeligt Tillæg, men dels

fordi jeg finder, at Ministeren allerede har Bemyndigelse til at give et saadant Tillæg, og dels fordi jeg finder det høierligt, at man, umiddelbart efter at Regjeringen har faaet et Lovforslag om Dyrtidsstillæg til Statens øvrige Embeds- og Bestillingsmænd negtet, vil henvende sig til Indenrigsministeren om at faae Lønningsforhøielse til nogle enkelte Bestillingsmænd. Jeg finder, det er en Modsigelse. Jeg maa dog sige, at Mindretallets Udtalelse derom visseelig kunde have været heldigere affattet, men da der ikke forelaa nogen anden Redaktion, har jeg sluttet mig til den. Skulde der fra den høierede Indenrigsministers Side komme Forslag om Lønningsforhøielse til de nævnte Bestillingsmænd, vil jeg naturligvis stemme derfor; men jeg vil ikke deltage i en Henvendelse til Ministeren om at forelægge et Forslag i den Retning, efter at man har viist det tidligere Forslag af Regjeringen Winterveien.

Finansministeren: Efter den Maade, hvorpaa det erede Udvalg og paa dets Begne den erede Ordfører har stillet sig til de forskjellige Forslag, som foreligge for Finansministeriets Bedkommende, saavel til dem, der oprindeligt findes i selve Lovforslaget som til de enkelte dog ikke indgribende Forslag, der senere ere komne til, kan jeg fatte mig meget kort, og jeg kan det saa meget mere, som der fra et enkelt Medlem af Udvalget er fremkommet nogle Bemærkninger med Hensyn til et Par Punkter, hvor der ikke er Spørgsmaal om nogen Afstemning, men hvorefter der kun foreligger Bemærkninger i Finansudvalgets Betænkning. Den erede Ordfører gjorde den aimindelige Bemærkning, at han ikke vilde fremhæve andre Punkter, idet han forudsatte, at Finansministeren var enig i, hvad der ellers maatte være yttret, for saa vidt han ikke gjorde nogen Mobbemærkning dertil. Jeg vil dog tillade mig at sige, at der vel, saa vidt jeg erindrer, ikke er nogen særlig Trængsel til Mobbemærkninger; men skulde jeg glemme at gjøre saadanne, da er det ikke Vidnesbyrd om, at jeg er enig i det, hvortil jeg ikke har gjort nogen saadan Bemærkning. Saa vidt jeg erindrer, er der imidlertid ikke fra Finansudvalget fremkommet Noget, som behøver Svar; men er der Et og Andet, som den erede Ordfører ikke har villet tillægge den Betydning, at han har villet fremdrage det, og som jeg har glemt, men hvori der dog ligger Noget, som jeg kunde tillægge Betydning, saa maa jeg bede om, at min Laushed i dette Dødslik ikke betragtes som nogen Slags Erkjendelse. Der er altsaa kun de to Punkter tilbage. Med Hensyn til Arresø har allerede et eret Medlem af Udvalget fremsat et Hovedsynspunkt, som forekommer mig her at være det Afgjørende, nemlig, at det erede Flertals Udtalelse i Betænkningen er noget forhastet. Jeg tror ikke, at det erede Flertal ret vel for Diebliffet kan have noget begrundet Skjøn om, hvor-